

vil gjennem den kunne forskaffes en lønnende Virksomhed for en stor Del Menneffer. Saaledes som vort Land er beliggende, omgivet af Have paa alle Sider, og tilmed Have med ret god Fiskerigdom, er det, kan jeg sige, ligefrem uheldigt, at man ikke i stærkere Grad end hidtil drager sig denne Rigdomstilbe til Nytte. Det vilde være en Næringsgren, som passede langt naturligere for os end en altsor stærk Udvikling af den egentlige Industri, som i mange Retninger ikke passer for os, da her mangler Raamateriale. Der er end Produktet næsten færdigt tilstede, det gælder kun om at benytte det, og saaledes som Forholdene nu have udviklet sig, er der god, ja rivende Afsetning paa Fisk, og hvor Fiskeriet drives paa saadan Maade, at det kan finde Afsetning ad Sernbaner og affendes i frisk Tilstand til de Steder, hvor det skal sælges, sælges det nu til saadanne Priser, at Fiskeriet virkelig, naar det drives fornuftig, vil være et lønnende og godt Erhverv. Jeg beider undskyde, at jeg er fremkommen med disse Bemærkninger; men jeg tror, at Sagen har saa stor Betydning, at den fortjener at paaagtes.

Beth: Jeg skal efter den høitærede Formands Anmodning bestræbe mig for at fatte mig saa kort og sammentrængt, som det er mig muligt. Den Post, som jeg ønsker at sige nogle Ord om, er § 19 III. B. 1., som hedder: „Til Fiskeriet i Allmindelighed 8,000 Kr.“ Det samme Beløb var optaget paa Finantslovsforslaget 1877—78, og det oplyses i Betænkningen under Nr. 66, at dette Beløb for det nævnte Finantsaar ikke er forbrugt, men at der af samme kun er anvendt en meget lille Del, ikke engang en Trediedel, nemlig 2,589 Kr. 68 Ø. Ser man hen til, hvorledes denne Sum er anvendt, vil man finde, at kun den mindre Del af den, nemlig 1,089 Kr. 68 Ø. er anvendt til Havneanlægene i Lynæs, Hundested og Gilleleie. Den større Del af disse 2,589 Kr. 68 Ø., nemlig 1,500 Kr., er derimod anvendt til forskellige Diemed, som staa i mere eller mindre nær Forbindelse med Regjeringens Fiskerikonfulentens personlige Virksomhed, nemlig dels til Fiskerikommissionen, for hvilken Konfulenten er Formand, dels til Understøttelse af Udgivelsen af „Nordisk Tidsskrift for Fiskeri“, af hvilket denne Mand er Medudgiver, og endelig til Honorar for Konfulenten. Grunden til, at Summen for denne Post for det nævnte Finantsaar ikke er anvendt, og at der er forholdt med, hvad der er anvendt, paa den, som jeg tror at kunne udtale, noget mærkelige Maade, er, saaledes som det oplyses i Betænkningen, den, at der vel jevnlig er fremkommen Ansøgninger om Understøttelse til Anskaffelse af Fiskeredskaber, som Ansøgerne mangle Evne til selv at forskaffe sig“, men at alle disse Ansøgninger ere bleve afslaaede. Det ærede Udvalg har udtalt, at det ikke finder en saadan

Fremgangsmaade rigtig, og det glæder mig at se, at den høitærede Minister har sluttet sig dertil, saaledes som udtalt i Betænkningen. Naar det derimod udtales af det ærede Udvalg i Betænkningen, at det har fundet det paafaldende, at man har forholdt med Kontoen paa denne Maade, er jeg ikke istand til ganske at kunne dele denne Anskuelse. Jeg kan for mit Vedkommende ikke finde det paafaldende, naar man kjenner det Standpunkt, hvorpaa Regjeringens nuværende Konfulent i Fiskerisager i det Hele staaar. For at dokumentere dette Standpunkt skal jeg tillade mig at henvisse til „Protokol over det ved Indenrigsministeriets Skrivelse af 31te Mai 1873 nedfattede Fiskeriudvalgs Forhandlinger“. I denne Protokol Side 51 findes nogle af Fiskerikonfulenten, der var Formand for dette Udvalg, i direkte Form anførte Ytringer, der altsaa ere saa meget desto paalideligere. Disse Ytringer faldt i et dengang afholdt Slutningsmøde den 28de Juli 1874, og jeg skal med den høitærede Formands Tilladelse oplæse nogle ganske korte Citater deraf. Formanden for Fiskerikommissionen, Regjeringens Fiskerikonfulent, siger her blandt Andet til de tilstedeværende Medlemmer af Kommissionen: „Tillad mig nu at erindre Dem om, at jeg selv ere traadt op imod de ovennævnte Forestillinger; man her og der nærer om vore Fiskeriers Betydning, imod den Bebreidelse, man retter imod vore Fiskere for, at de ere for lidt aktive, ikke lægge nogen Foretagelsesand for Dagen og lade Fremmede hjemsjøge vore Bænde, for at hente de Rigdomme, vi selv lade ligge m. m. Jeg vil bede Dem erindre, at vi ere et agerdyrkende Folk, og saalænge den volige Syssel med Agerdyrkningen kan beskæftige Landets Børn, saa velge de ikke det strenge Liv paa Spen, hvor Udbytet er undergivet saa mange Tilfældigheder, og hvor Fare og Undergang truer stærkere end paa Landet“. Et Par Ord endnu skal jeg med den høitærede Formands Tilladelse oplæse af samme Udtalelse lidt senere hen. Det hedder der: „Lad mig derefter minde Dem om, forsaavidt man kalder Lovgivningen til Hjælp for Fiskeriernes Fremme, at den Intet kan udrette ved positive Lovbud, men at det er ved Forbud og hæmmende Foranstaltninger, at den fornemmelig skal vise sig virksom til Gavn for Sagen.“ Naar man ser paa en af vore nye Mønter, f. Ex. de nye 2-Kronestykker, vil man finde paa den ene Side af Rigsaaabnet et A. og paa den anden Side en Delfin, begge som Symbol paa, at Agerdyrkning og Fiskeri ere Danmarks vigtigste Hovederhvervskilder. Den Mening synes imidlertid Regjeringens Fiskerikonfulent ikke at kunne nære med Hensyn til Fiskeriet, siden han, saaledes som jeg nu oplæste, siger, at det er bedst, at Folk blive paa Landjorden, saalænge de kunne, og ikke udsætte sig for det strenge Liv paa Spen, hvor der kun venter dem Fare eller maaske